

נייער ריכע זיצונג פון צענטראלען דעפוטאטען

№ 195

Łódź, Czwartek, 21 sierpnia 1980 r.

אכטער יאהרגאנג

לאדז, דאנערשטאג, כ"ז אב תר"ץ

№ 195

זדרעס פון רעדאקציע און דעמינסטראציע: לאדז, פעטריקאווער 21, טעל. 224-71. — 224-71

פרייער ריכע זיצונג פון צענטראלען דעפוטאטען צו פראטעסטירען געגען דייטשען אנגריף אויף די פוילישע גרעניצען

סאווייט-רוסלאנד ערלויבט רבנים אוועקצופאהרען קיין א"י

אבער די ענגלישע רעגירונג לאזט זיי נישט פריי

יבא שליט, 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
די צייטונג "הארץ" מעלדעט, אז די רבנים פון סאווייט-רוסלאנד, וועמען די סאווייט-רעגירונג האט ערלויבט אנטקעגנצופאהרען פון רוסלאנד קיין ארץ-ישראל, האבען זיך געענדיקט צום ענגלישען קאנסול אין דאנציג, נאך די ארץ-ישראל וועג, און דער ענגלישער קאנסול האט זיי די וועג געטראנען. דער "הארץ" ברעט ארויס געגען דעם סיט אז שארפע ארמקעל און שרייבט, אז דערפון איז צו ווערן, אז די אלע געשרייען אין ענגלאנד גענען, די רעליגיעזע פערסאנלעכע און רוסלאנד, זענען געווען נאר פוסטע ווערסער.

דער גרויס-מופטי פאדערט אויף צו דעמאנסטראציעס פאר דער פולסטער אונאפהענגיקייט פון א"י

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
פונעם דעם מיניסטער טרעוויאנס זעלען געזען דערפון די קאנסעקוענצען, וועלכע זענען ליטען און צו פערזענלעך די פירדלעכע צוזאמענארבייט פון די פולקער אין א"י, אז געגען א פעפערדיגע פאר די

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
א קאנסעקוענץ אין א"י און פערלאסן צו פראקלא- מירען א שילד-שטריק אין אלע ארבעטן און דע- נקונגען-טילען פון די ארבעטלעכע ארבעטער סאלדעמען וועלען נישט צילען אריינגעבויט ווערען. די סאלדעמען זענען ארבעטלעכע געוועזען פאר בעשילגען זיך אינם פארגען שטריק.

דעוואלוציע פון דער פוילישער פארטיי

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
א"י דער געזעצער זענען פילע פוילישע-סלוב- און סיט, און לויטן פארשלאגן פונעם ניי-אויבנע- העלדען דעפוטאט דאמאקל-אמאדאס, בעשלא- סען געווארען פארשליסען דעם גאנצען "גענעראלע" אנגעקומען פארקערע דעוואלוציע זענען דעם א- וויסערט פון סייט סטעיטאטס און דער טראגע ווע- קען די פוילישע גענענען.

אויסגעזענע פון דער הילף, אז דער מי- ניסטער טרעוויאנס האט און שלם סעס געארבייט און דער אייגענער האלד, און א פערשענליכע מיט דער דעקלעט - וואס עס ווערן ווערן וויסערדיגע ארבעטלעכע, - דריקען אויס די פאר- זיען פונעם פוילישען סיט, וואס זענען רעפערענ- דעט אינם צעליטע-ליקען בלאג, דער דאמאט, און

די האדענצען פון די זעלבסט-פערוואלטונגען זאלען דויערן 7 יאהר

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
רעפארמעט. ווי מען דערווייט זיך קעגן אין איר גערדייטסערקראם אויסגעארבייט ווערען א פלא, לויט וועלכען די קארענצען פון זעלבסטפערוואלטונגען וועלען געדויערען 7 יאר נישט ווי פריער 3 יאהר

באהו-ליניע צווישן ארץ-ישראל און מעסאפעטאמיע

די דייטשע 20 (טעל.)
אויסגעזענע פון דער הילף, אז דער מי- ניסטער טרעוויאנס האט און שלם סעס געארבייט און דער אייגענער האלד, און א פערשענליכע מיט דער דעקלעט - וואס עס ווערן ווערן וויסערדיגע ארבעטלעכע, - דריקען אויס די פאר- זיען פונעם פוילישען סיט, וואס זענען רעפערענ- דעט אינם צעליטע-ליקען בלאג, דער דאמאט, און

אדעסטירט א אנטוויקעלונג פון אנטוויקעלונג

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
פונעם דעם מיניסטער טרעוויאנס זעלען געזען דערפון די קאנסעקוענצען, וועלכע זענען ליטען און צו פערזענלעך די פירדלעכע צוזאמענארבייט פון די פולקער אין א"י, אז געגען א פעפערדיגע פאר די

אדעסטירט א אנטוויקעלונג פון אנטוויקעלונג

די דייטשע 20 (טעלעפאניש 20 טעל.)
פונעם דעם מיניסטער טרעוויאנס זעלען געזען דערפון די קאנסעקוענצען, וועלכע זענען ליטען און צו פערזענלעך די פירדלעכע צוזאמענארבייט פון די פולקער אין א"י, אז געגען א פעפערדיגע פאר די

זענענליכע אויפפאדערונג!

אין צוזאמענענען מיט דער בעכטיגער נאטיץ אין 1979 זען ס'זענען פילע און קאנסעקוענצען פון גארן-הענדלער מיט נאך נישט געשטויגענע און נישט געפארענע מעשלות, אין וועל- כע מין נאמען איז אויך פערזענלעכע פרקלער איך עפענטליך, אז פילע איז אויסגעווארען פון פינגער, איך האב מיט קיין שום שפינערס נישט גערעדט און עס וואונדערט מיך זעהר, וואס א צייטונג זאל זיך צוערשט נישט אפזעהען, כדי צו האבען דאס רעכט א נאמען צו פערפעסטיכען און מיר צושרייבען ערקלערונגען, וועלכע איך האב קיינמאל נישט געמאכט. איך בין אויך קיין שום זיצונגען פון גארן-הענדלער נישט געווען און דעריבער פאדער איך עפענטליך אויף דאס "לאדזער טענעבלעט" מין נישט געגעבענע ערקלערונג אפזעהען, אין גענענעל וועל איך מוזען דערויף רעגירערן.

מיט דרך-ארץ מ, קאמליצקי, פיעטריקאווער 31.

24 זייטען 24

וועס האלטן דער מארגענדיגער פרייטאג-נומער פון "נייעס פאלקסבלאט" דער נומער וועט ברענגען א חזק דעם רייכען אינטערעסאנטע און ליטעראריש-פובליציסטישען מעטעריאל **אניאלינסטריטע ביילאגע פון 8 זייטען**

מיט צעהנדליגער אקטועלע בילדער און אויפנאמהען. **אויף פייז פאפיר, פייז געדרוקט.**

בעפערקונג: די דעפיקטען, וואס זענען געווען אין דעם ערשטען נומער פון אינווער, אילוסטריטער ביילאגע, זענען צווייטיגע געווארען, און דער מארגענדיגער נומער וועט בעפען דעם בעסטען עסטעמישען גענוס פאר אלע, וואס וועלען איהם קויסען.

פרייז פון פרייטאג-נומער "נייעס פאלקסבלאט" מיט דער "אניאלינסטריטע ביילאגע" נאר

25 גראשען 25

דער פאמיליע ראומאריז

צום אריינצייטיגען טיט פון זייער איינציגען געליבטען זאגן

הענריעק

דריקען מיר אויס אינווער טיפסטען מיטגעמיהל.

דירעקטאר א. בעזמאן
און ארטיסטען-האלעקטיוו
אין יודישען פעאטער אין פילהארמאניע.

געפאלנע די "גומע עצה"

אונארשאווער יוד אינגעשפארט זיין פרוי אין א משוגעים-היין

— "איך בעט איר, לאזט מיך צעהן!"
זי האט געפרובט מיט בייזען:
— "איך וועל איר ביסען, צעפען, רייסען!
ס'האט אבער אירך נישט געדאלפן.

דער סוף איז געווען א ביטערער מען האט די ארומע אומגליקליכע פרוי אפגעפירט געפארענער הייס אין א היל - הילז אין פון הארט אין "מענאן בלאנש".

אינמיטן איז געווען אהרן וויינען, אהרן ספאר מירען, פאר גרויס וועהמאג אויך ארומע פרוי אייני געשלאפען, ווען זי איז אויפגעשטאנען האט זי זיך דער פיהלט שרעקליך עלענדר און פערלאזט. זי איז בער טראכט געווארען פון א דאקטאר, האט האט אין אהרן נישט געפונען קיין סגנים פון משוגעות, אבער פערפאלען, אזוי נאך לאזט מען פון הילדזיין נישט אחיים.

און דערצווייל האט זיך דער טאן ארומגעוועהן וואס ער האט געטון. פאר גרויס הרסת אויך ער איז לויך געווארען שטיארק צוואונגען, גערייסען פון ווינען געוויסנדישען, איז ער ארומגעלאפען איבער דער שטאט און געפרענט:

— וואס טוט מען?
ער איז געלאפען אין דער פאלציי גערהט, געמענהייט, זיך געפעטען:
— גיט מיר צוריק מיין ווייב!
זי איז א משוגענע! -- האט מען איהם געדענקערט.

נאכ'ן לילא-האמבערגל איז צוגעקומען די ארומע געטרייעלע געווארען פון א געשיכטע, וואס האט הארט געטראפען מיט א זונג וויש פארפאלק, וואס איז ערשט אכט וואכען אין פראנקרייך.

דאס פארפאלק איז פון ווארשא. ווי אלע אירי שע אימיגראנטען זענען זיי געקומען קיין פראנקרייך און ארבייטען, און דער שוקאל האט זיי פערטריבען קיין לילא אין א דורה פון א ווארשען, "פראפארעטער" (הויזערט)... אראנטשעטעס —

און דער "פראפארעטער", וואס איז אליין א זעה קען נישט לירען קיין וועג, פארוואס? איז דא א מעשה דערביי:

זאגט מען, או ער האט אמאל געהאט א יודיש ווייב. האט דאס ווייב לויט זיין טיטונג, איהם אנגעדן פון צוהן. זענען זיי זיך צוגאנגען, פון דעמאלט אן האלט דער ווישער, "פראפארעטער", או אלע יודישע פרויען זענען, "ארוואס" און ער שייט פון און שווער אויף אלע יודישע פרויען איצט האט ער חתונה געהאט מיט א קריסטין, און איז געווארען א צוגאנגער סעמיט...

האט דער דאווענער, "פראפארעטער" דער-שמעקט, או עפעס קיקעלט זיך עס נישט ביים יודישען פארפאלק, ווינע לאקאמארען, כאן און ווייב קריגען זיך, דא האט ער אריינגעשטעקט זיין נאז אין זיך אנגעווענען צו ווייבן לאקאמאר דעם טאג:

— וואס דארפטו נאר לירען פון היין יודיש ווייב, טרייבן זיך ארויס און איך שמעל דיר צו א ווייב בעלע א צאפקע א נאזישע!

דער טאן האט זיך געלאזט צורעדן און האט געזאגט מחלוקת מיט זיין ווייבעל. עס איז אויך ווייט געקומען פון און א שעהנעם טאג האט ער אהרן געדענען א פאסט. די פרוי האט נישט געקענט פער-לירען און ערנדערענען און האט געענטפערט אויף דער בעלדרינגט מיט א טעלער.

דא האט זיך אונטערגעוויקט דער פראפארעטער. ער האט זיך אריינגעשפארט אין הילז, און געדארטעט צום טאג:

— קום מיט מיר!

דער טאן איז געגאנגען זי זענען אוועק צום קאמסאר, דארט האט דער טאן געצויכענען או זיין פרוי איז משוגע און מען האט זי אוועקגענומען פון הילז, פאלד זענען געקומען צו ארומלויט, מען האט אוועקגענומען די ארומע פרוי און מען האט זי איינגעקערעטעטעט אין א צוואנגס-יאך, די פרוי האט זיך געוועהרט זי האט געשרייען: "געוואלד, איך בין נישט משוגע!" ס'האט אבער נישט געהאלפן. דער טאן האט געצויכענען או עס איז א געפארען או זיין פרוי וואל בליבען פרי און מען האט זי אונטערגענומען פון הילז. די פרוי האט זיך געפונען טען מיט גוטען:

יודישע עצות

אין דער דאווענען צווייטען גיט די רע-דאקציע פון "נייעס פארקס בלאט" צוגעשריבען אויף יודישע ווארשע, וואס ווע-רען צוגעשיקט שרייבליך פון אונטערזעצער.

קופאז

יודישע אפטיילונג פון "נייעס פארקס בלאט".

במס דערלעבונג פון אונטערזעצער אויף א יודישע צעה דערש געזעלענע ווערען דער קופאז מיט דער דאס פון אונטערזעצער ווען די אונטערזעצער ווערען שרייבענדיק אויף אונטערזעצער ווערען קיין קופאז וועט קיין קופאז נישט געגעבן ווערען.

916. נאליצמאן. וועגען איינער סכסוך מיט דער קראקען קאסע מיט אהרן זיך פערשטענדיגען פערזענליך מיט און זעה אירעם.

917. סאכט נישט קיין אקס דארף זענען, אין איינער פאל דעם דאס קיין שום סמטוה נישט האבען.

918. ז. ל. ג. א. פארנאציעל איז א זשורנאל פערנאציעל פארנאציעל פאר א וועקעל-הוב נאר אין משך פון 1 יאר. אויף א ס'הערשימונגער פערעלטערטיקייט ס'איז זיך פעררופען א זשורנאל נאר אין דעם פאל, זען דעם הוב מאהנע ב איהם א פאררוער זשורנאל.

דעם הוב מאהנע ב איהם א פאררוער זשורנאל. דעם הוב מאהנע ב איהם א פאררוער זשורנאל. דעם הוב מאהנע ב איהם א פאררוער זשורנאל.

נישט פון צאהלונגס-טערטין נאר פון טערטין ווען דער וועקסל איז אויסגעקויפט געווארען דארטן ס'איז גער. צום עקוועאירטען געלד האט דעם הויזערס פאר א יודע-געלד הוב א פארצונג.

די פראגע וועגען דער זאיענשאט איז נישט פער-שטענדיק. שרייבט קלארע אדער פערשטענדיק זיך וועגען דעם מיט אונטערזעצער פערזענליך.

919. א טרייער לענער פון זשורנאל נאם א פערקויפער אדער עקספערטענט ווערט איר געקלערט פאר א נייטיגען ארבייטער אייב זיך פון זיפס א ס'קל. בילדגאנגענען.

די הארען פארשריפט איז אבער נישט נאך די זענען אונטערגענומען וועלכע קאנען בעווייזן אז זיי זענען געווארען אונטערגענומען פאר נייטיגען ארבייטער אדער דאס דערמאנטע זענען אין אירן און קראפט.

920. דאבערנאך. דער קאמארניק האט נישט קיין רעכט אפצו-ליגען דעם טערטין פון דער ליציטאציע און דער הסכמה פון נאדער. אייב ווערען זיך וועגען עקוועאציע עסליכע מאדער. ס'איז די הסכמה אויפן אפגעלויבט טען טערטין פון דער ליציטאציע געגעבען ווערען דער אלע.

921. מ. לעמב. די בעשולדענען האט דאך ס'האט איינע צאבלט 20 זל. אויפן חשבון פון די פראצענט-קאפ-טען, האבן זי דערבער. אין דעם פאל ס'איז דא אונטערזעצער ערשט לייעט בעצאהעט.

און אלן מער און מער און מער האט זיך דער טאג געפיהלט אין דער פעטליע, וועלכע ער האט פאר זיך אליין געמאכט. די שפריק האט איהם געווארען אלן טעהר און טעהר, זעהר מען האט איהם געדענקערט איינס און דאסעלבע:

— עס העלפט נישט!
און דערצווייל אויך לילא, געגאנגען — זי מען זאגט — אויף דערלעך. די געשיכטע האט זיך פאר שפרייט איבערן נאגען שטעטעל כאכע פרויען זענען אפילו געפארען צו דער כלומרשטעה משר גענער אין "מענאן בלאנש".

האט דאס די פרוי זיך ביי זיי געבעטען:
— "געהט מיך ארויס פונדאנען, איך וועל דא שטארבען!"
די פרויען זענען אוועק אין לילא און איבער-געגעבען די יודע-רעדע דערטער פון דער געפאנגענער.

און זי נליאל האט זיך געפונען א געוויסער געהארציגער מאן ש-ר, וועלכער האט פיל געדען פון דעם ווערען די פרוי פון משוגענדיק, ער האט געמאכט אלע בעמיהונגען ער איז געגאנגען, געפארען, דערלעבונג ביטעס, איינגעליינט קויפען 25000 פראנק, גערעט מיטן דאקטאר פון ער האט ענדליך אויסגעפירט.

געקומען איז א בריוו פון דער פערפעקטור אויף זיין פערנאמאטארליכקייט ווערט איהם ארויס געגעבען די איינגעשפארטע.

לילא פרעהט זיך...

דער ריזען-דאמפער "טאהיטי"

דער דאמפער איז אונטערגענומען די פאסאזשירן אין געלענען אפצו-האטענען.

דאס ערשטע מיידעל

פון ניקאלא באגדאנאו

געגעבען איז די ליפען אבער נישט זי האמאלט, אין די טעג פון אויסשטאנד, נאך הייס און שטארק, או זיין קאפ האט זיך פערדרעקט. איך האב דער-פיהלט, ווי איך עס זיך איין און אהר מיט די ליפען... וויסער געשרייען קען איך נישט. עס וועט זיך נישט פלעקען האט זעלבע פילד, וואס איך האב אפגעטעקט אויפן וואנט אין וואס-צו-מער. די לאכט האבען מיר פערבראכט ווי משוגעים. פאר מיר האט זיך געעפענט עפעס שרעקליך גרויסעס, או עס האט זיך געוואלט שרייען, נאר איך האב זיך צוגעדריקט און סאגען און זיך בעמיהט פערטרייבען דעם געפיהל מיט קישען.

אבערפריה האט אריינגעשיינט די זון צו אונז אין ציטער. דאס ווייסע פיסטעל איז פון דער זון געווארען א ראוענעס און סאגעס פנים אין ווייסע און רוימע פלעקען האט זיך מיר אויסגעווען וואגן דערלעך שייך. איך האב געוועהן, ווי זי קוקט אויף מיר מיט ליבלעכקייט און איך האב זיך געפיהלט אויף זי איי א גרוער. נאר אויף זי עס איז נישטא סוף נאך ער, נאר איך קען געשרייען. די פרוי מיט וועלכער איך האב זיך אראפגעלאזט אייף די שפיץ-פינגער פון קישען אהר צארטען קערפער פון די שפיץ-פינגער פון די הענט פון די שפיץ-פינגער אויף די פיס. פון אהרער צארטע קוקען האב איך זיך געפיהלט ווי א נאקל-מיר אומבעוויסער ריטער. ווען איך האב פארן אונטערגאן אהר געגעבען די שייך איז זי אויף געדרייט געווארען, או זי האט זיך געוועהן צווייטעס. נאכדעם האט סאגע מיר געשאקען עסליכע געכט, וועלכע איך וועל מיין נאכ'ן לעבען נישט פער-געטען. נאר שרעקליכע האט זי פלוצלונג אויסגעוועהרט זיך חבון מיט מיר. איך האב זיך געוועהן מיט פאמאר-פיטשען און אפילו מיט קאסטיקין. איך האב זיך איי גארנישט פעררעכטעט, נאר מיר האט אויך געזענען צו אהר, או עס האט זיך געוואלט האלדען זי און א סוף. איך האב פערשטאנען, צו דער נאכ-ליכער געפיהל איז אויף א דאר נישט ערנע פון דער קלייב-ברעגליכע ווערענער. ליבע.

געשען איז די ליפען אבער נישט זי האמאלט, אין די טעג פון אויסשטאנד, נאך הייס און שטארק, או זיין קאפ האט זיך פערדרעקט. איך האב דער-פיהלט, ווי איך עס זיך איין און אהר מיט די ליפען... וויסער געשרייען קען איך נישט. עס וועט זיך נישט פלעקען האט זעלבע פילד, וואס איך האב אפגעטעקט אויפן וואנט אין וואס-צו-מער. די לאכט האבען מיר פערבראכט ווי משוגעים. פאר מיר האט זיך געעפענט עפעס שרעקליך גרויסעס, או עס האט זיך געוואלט שרייען, נאר איך האב זיך צוגעדריקט און סאגען און זיך בעמיהט פערטרייבען דעם געפיהל מיט קישען.

אבערפריה האט אריינגעשיינט די זון צו אונז אין ציטער. דאס ווייסע פיסטעל איז פון דער זון געווארען א ראוענעס און סאגעס פנים אין ווייסע און רוימע פלעקען האט זיך מיר אויסגעווען וואגן דערלעך שייך. איך האב געוועהן, ווי זי קוקט אויף מיר מיט ליבלעכקייט און איך האב זיך געפיהלט אויף זי איי א גרוער. נאר אויף זי עס איז נישטא סוף נאך ער, נאר איך קען געשרייען. די פרוי מיט וועלכער איך האב זיך אראפגעלאזט אייף די שפיץ-פינגער פון קישען אהר צארטען קערפער פון די שפיץ-פינגער פון די הענט פון די שפיץ-פינגער אויף די פיס. פון אהרער צארטע קוקען האב איך זיך געפיהלט ווי א נאקל-מיר אומבעוויסער ריטער. ווען איך האב פארן אונטערגאן אהר געגעבען די שייך איז זי אויף געדרייט געווארען, או זי האט זיך געוועהן צווייטעס. נאכדעם האט סאגע מיר געשאקען עסליכע געכט, וועלכע איך וועל מיין נאכ'ן לעבען נישט פער-געטען. נאר שרעקליכע האט זי פלוצלונג אויסגעוועהרט זיך חבון מיט מיר. איך האב זיך געוועהן מיט פאמאר-פיטשען און אפילו מיט קאסטיקין. איך האב זיך איי גארנישט פעררעכטעט, נאר מיר האט אויך געזענען צו אהר, או עס האט זיך געוואלט האלדען זי און א סוף. איך האב פערשטאנען, צו דער נאכ-ליכער געפיהל איז אויף א דאר נישט ערנע פון דער קלייב-ברעגליכע ווערענער. ליבע.

אבערפריה האט אריינגעשיינט די זון צו אונז אין ציטער. דאס ווייסע פיסטעל איז פון דער זון געווארען א ראוענעס און סאגעס פנים אין ווייסע און רוימע פלעקען האט זיך מיר אויסגעווען וואגן דערלעך שייך. איך האב געוועהן, ווי זי קוקט אויף מיר מיט ליבלעכקייט און איך האב זיך געפיהלט אויף זי איי א גרוער. נאר אויף זי עס איז נישטא סוף נאך ער, נאר איך קען געשרייען. די פרוי מיט וועלכער איך האב זיך אראפגעלאזט אייף די שפיץ-פינגער פון קישען אהר צארטען קערפער פון די שפיץ-פינגער פון די הענט פון די שפיץ-פינגער אויף די פיס. פון אהרער צארטע קוקען האב איך זיך געפיהלט ווי א נאקל-מיר אומבעוויסער ריטער. ווען איך האב פארן אונטערגאן אהר געגעבען די שייך איז זי אויף געדרייט געווארען, או זי האט זיך געוועהן צווייטעס. נאכדעם האט סאגע מיר געשאקען עסליכע געכט, וועלכע איך וועל מיין נאכ'ן לעבען נישט פער-געטען. נאר שרעקליכע האט זי פלוצלונג אויסגעוועהרט זיך חבון מיט מיר. איך האב זיך געוועהן מיט פאמאר-פיטשען און אפילו מיט קאסטיקין. איך האב זיך איי גארנישט פעררעכטעט, נאר מיר האט אויך געזענען צו אהר, או עס האט זיך געוואלט האלדען זי און א סוף. איך האב פערשטאנען, צו דער נאכ-ליכער געפיהל איז אויף א דאר נישט ערנע פון דער קלייב-ברעגליכע ווערענער. ליבע.

אין אכט דעם מויקאלישען געשאקען פון דער איינער-ליגען און דאס פאל איינגעלארען דעם סטרויער ארקעסטער פון די היגע אבאמארען, כאטש אונז איז געהענעטער צום הארצען דער גרויסער בלאדאר-קעסטער און אין אונטערגען קרייז — די דארמאניקע. איך האב געקראנען שטולען פאר די ארטיסטע, זיי האבען זיך אויסגעוועהרט און א האלבען קרייז און אנגע-טון אין שווארצען, נישט ס'סאמאישען האבען זיי איר געהייען אנטשטעלען די איינסטומונגען אויף שווער-ליך, או איך פון אסטלאפען אין גרויס-צייטער.

דער פארקוממער זשאן פשוטער אוואן אוואן נאויש כטוואקאן, האט גרויסער די חברה אלס די ענטשפערענדיגע העלדען, זוערפארשט האט איהם אנגעוועהרט און ערקלערט וואס ער וויל, מיט גרויס איז געווען אראפגעפרייטענדיק און דערפאר האב איך זיך געארפס גרויסערן מיט די לעצטע. דעם ארומען קאטון און אויסגעפאלען טעהר ווי אלעמען זיין צוהר האט זשאן בעקלעפט מיט א גרויסער פאנר און מיט א פערטיגענעם נאז, או ער האט געבען זיך אפגעקערט פון שפיגעל און שטארק געפאסט. קוקען דיין אויף איהם, או ס'איז געווען אויך אונטערגע-פלוצלונג האב איך דערלערט ערנען פון דער טאהנעם סאגעס געלעכטער. איך האב נישט בעוויזען אראס-פולפען אהר אנטקענען, ווי זי או אריינגעלאפען שלעפענדיק הינטער זיך א מיליטערישע פיגור.

און אס פון איך דא. נא וואס, חברה, מיר ווען אים שייך זי די פערקערענדיק פון א קאפ-מאמאלקע, די נייע פרוי?

רופענדיק אונז אלע א קאך צו פון אויף אהר, האט זי צושטרעקט די הענט. אין אהר קאסטיש או נאריש געווען קיין נייעס: דאס זעלבע רויט העמערל, א לאקווענער פאסן האט שטארק אויס-געווען אהר סאליע, א פילן שווארץ פליהעל — צום קאליר פון אהרער האר. נאר פלוצלונג האב איך דערזענען אויף אהרער פיס רויטע שטויבעלעך, וואס האבען צוגעגעבען אהר פיגור א פונדירען רייך. איך האב פערשטאנען, או טעהר פון אלען האט זי געוואלט ווייזען אהרע שטויבעלעך. נישט ווייט, אקוועלענדיק פון אהרען איז געשטאנען די פיגור, וואס סאגע האט אריינגעשעלט. איך האב זיך אייני-געקוקט און דערקענט דעם מיליטערישען ספעך, דעם געהילף-קאמאנדאנט מילאזאנאט.

(פאר סוועצונג קויפט)

